

«Jeg har bare smuglet våpen, og kommer unna med en bot. **Men du ble en kristen, dommen din vil være døden** – så hvorfor er du så rolig?» Fra fengselscella

Bilde: Jeg var forberedt på å bli fysisk torturert, men ikke på truslene mot familien min, forteller familiefaren Touraj i Iran. Foto: Article 18

Tidlig en morgen, imens Tourajs yngste datter fortsatt sov, stormet etterretningsagenter hjemmet deres. **Den lille familien hadde vært under overvåkning helt siden de ble kristne for noen år siden.** Nå gikk agentene til aksjon. Brutalt endevendte de leiligheten og fylte søppelsekker med bevismateriale: bibler, bilder av Jesus, julepynt, og det mest fellende av alt: satellittmottakeren som gjorde det mulig å se kristne programmer på TV.

Den varme familiefaren Touraj ble ført til et høysikkerhetsfengsel med bind for øynene. I mørket ble han avhørt i timevis, slått og kalt «kjetter» og «esel». «Hvis du ikke gi oss informasjon, henter vi kona di og den ugifte datteren din hit og gjør med dem som vi vill!» Touraj gråter imens han forteller: «Jeg var forberedt på å bli fysisk torturert, men ikke på truslene mot familien min.»

Han ble satt på celle med alvorlig kriminelle. «Cellen var cirka 2 kvadratmeter stor, og i løpet av tiden jeg var der delte jeg den med tre ulike fanger. Den første var en stor og kraftig mann som var oppfarende og aggressiv og han klarte ikke å sove. Han fortalte meg at han hadde drept flere mennesker. Han klaget over sterke hodesmerter og ropte og banket hodet mot veggen. Men jeg var ikke redd for ham. Jeg tilbød han litt frokost, og sa: «Vil du at jeg skal be for deg?» «Ja», sa han. Så ba jeg for ham i hjertet mitt, og deretter sovnet han og hvilte fredelig helt til middag.

Den andre fangen var en mulla som var anklaget for bedrageri. Han ble brakt inn i cellen i religiøse klær og ble behandlet mer respektfullt. Han ba og resiterte Koranen, og jeg ba og sang kristne lovsanger i hjertet mitt. Mullaen hadde mistet den ene hånden, så jeg hjalp ham med å vaske klærne hans. Han spurte meg: «Hvorfor ble du kristen, når du kunne ha forblitt muslim?» Jeg svarte ved å spørre om han hadde funnet fred ved å lese Koranen. Da begynte han å gråte, og jeg fortalte ham om mine egne erfaringer med kristendommen.

Den tredje fangen hadde smuglet våpen. Han sa: «Hvis jeg betaler 2000 dollar, blir jeg løslatt. Men du ble en kristen – dommen din vil være døden – så hvorfor er du så rolig?» Jeg forklarte ham at min fred kom fra min tro på Kristus, og deretter ba jeg for ham og sa at jeg håpet saken hans ville gå bra. Han omfavnet meg, og deretter gråt han en stund, og jeg trøstet ham.

«Jeg var glad for å ha snakket med tre fanger om min kristne tro på den korte tiden.»

Mirakler skjer!

Etter åtte dager i brutale avhør ble Touraj midlertidig løslatt mot en kausjon på 62.500 dollar. Det høye beløpet tilsa at Touraj senere ville dømmes til døden. Men Touraj ble som ved et mirakel satt fri: **«Jeg vet ikke hvorfor, men det er i mitt hjerte å redde deg fra løvens gap og hvalens mage,»** sa dommeren. Gleden var kortvarig, for etter frifinnelsen ble overvåkingen og truslene enda verre. Familien levde som i fengsel i eget hjem, og de måtte til slutt flykte.

Først nå, syv år senere, våger familien å dele historien sin med nyhetssiden Article 18. De våger fordi situasjonen i Iran nå er verre enn noensinne, og noen må fortelle hvor ille det er! Etter drapet på Mahsa Amini i 2022 har sikkerhetspolitiet i Iran trappet opp jakten på enhver antydning til «anti-regimeaktivitet». **Og særlig den raskt voksende undergrunnskirken i Iran opplever svært brutal behandling.**

Midt i det vanskelige er Stefanusalliansens partner PARS til stede med øyne, ører og hjelpende hender. De er en redningsflåte for de tusenvis av forfulgte kristne i Iran. De sikrer traumehjelp, trøst og åndelig fellesskap. De gir også livsviktig trening i hvordan man overlever som kristen i et land med sterk forfølgelse.